

winst in 2014 slechts 61 miljoen euro. Die winst zou zich in een aanzienlijk magerder dividend vertalen van tussen de 1,5 en 2,5 procent.

VOLKERWESSELS BLIJFT EEN FAMILIEBEDRIJF

VolkerWessels blijft ook na de beursgang duidelijk trekken van een familiebedrijf houden. Na de beursgang zal iets meer dan 30 procent van de aandelen in handen zijn van het beleggend publiek, de overige 70 procent blijft op naam van de familie Wessels staan. Voorlopig blijft de familie dus een beslissende stem houden als het gaat om de belangrijke besluiten.

In het bestuur zitten ook allemaal vertrouwelingen van Wessels die al vele jaren bij VolkerWessels en zijn voorgangers zijn betrokken. De macht van de familie is ook terug te zien in het toezichthoudend college, de raad van commissarissen. Drie van de vijf commissarissen hebben belangrijke functies binnen het familie-investeringsvehikel Reggeborgh, dat bovendien ook zakendoet met het bouwbedrijf. "Reggeborgh Vastgoed BV was verantwoordelijk voor 94 procent van de *related party sales* van VolkerWessels in 2016 en is betrokken bij projectontwikkeling middels joint ventures met VolkerWessels in Nederland en Duitsland", zo meldt het prospectus.

De andere twee commissarissen worden ingevuld door zwaargewicht Jan Hommen, die president-commissaris wordt, en door Sietze Hepkema, een advocaat die zich tot 2015 bij SBM Offshore bezighield met de corruptiedossiers in onder andere Brazilië.

Om dubbele-petten-problemen te voorkomen schrijft de code voor goed ondernemingsbestuur voor dat maximaal de helft van de commissarissen gelieerd mag zijn aan de grootaandeelhouders. VolkerWessels voldoet op dit punt dus niet aan de code.

**VOLKER-
WESSELS
BLIJFT OOK NA
DE BEURSGANG
DUIDELIJK
TREKKEN VAN
EEN FAMILIE-
BEDRIJF
HOUDEN**

– Column –

Tijdgeest

Er was een tijd, waarin we de wereld veroverden: Ahold, ABN Amro, Unilever en Heineken kochten erop los. En we zagen dat het goed was. Groots en meeslepend was het, die VOC-mentaliteit: we zeilden de wereld over en veroverden die met wat minder geweld en wat meer geld dan vroeger.

Tijden veranderen, noem het beschaving. Soms viel er boekhoudkundig nog wel wat op af te dingen, zoals bij Ahold, maar vrijhandel en deregulering vierden hoogtij. En als ze dan onze grootste bank wilden kopen en uit elkaar trekken voor 72 miljard, dan was er geen politicus die er maar over peinsde om ervoor te gaan liggen. Beschermingsconstructies? Schande sprak men ervan.

Tien jaar later leven we in een compleet andere tijd. Nationalisme slaat de klok. Buitenlanders die onze bedrijven willen overnemen? Scheer je weg! Unilever, dat door Kraft zou worden opgekocht, met goeroe Warren Buffett als grootste financier? Geen genade. Ze zouden maar winst gaan nemen op sommige merken en in de kosten gaan snijden, bah! Precies dus wat Unilever nu gaat doen nadat de overname is afgeweerd... En nu ligt AkzoNobel onder vuur: haar overnames waren zelf niet altijd even succesvol (ICI). Toch vindt men het eigen beleid superieur aan dat van PPG, dat met steeds genereuzere biedingen komt.

Zelfs de briljant geformuleer-

de argumenten van Mathijs Bouman tijdens *Nieuwsuur* (het succes van je ondernemerschap bepaalt uiteindelijk de welvaart en werkgelegenheid) hielpen niet. Pek en veren waren zijn deel na het programma, schreef hij me. Inmiddels roepen vrijwel alle media om beschermingswallen voor ons 'erfgoed'. We zijn de weg dus weer eens kwijt. Na de doorgeschoten liberalisering krijgt regulering na de financiële crisis weer een hoofdrol. We willen nu overal weer grip op hebben. Holland first, niet eens second, Arjen Lubach...!

Daarom een pleidooi voor het nuchtere, open, Rijnlandse model met velerlei stakeholders: met een overheid als marktmeester, die de spelregels maakt en doet naleven. En waarbij sociale partners een stem hebben. Alles daaromheen is de wispelturigheid van de tijdgeest, die vanzelf voorbijgaat.

WOUTER WEIJAND
is Chief Investment
Officer bij Providence
Capital

